

عنوان مقاله:

اثر بخشی مثبت درمانی بر کاهش اضطراب و تنش والدگری مادران دارای نوزاد نارس

محل انتشار:

کنفرانس پژوهش های نوین در علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عاطفه فتاحی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

مهدی زارع بهرام آبادی - استادیار گروه علوم رفتاری مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی سازمان سمت

فریبرز باقری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

مصطفی مشایخی پور - کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر بخشی مثبت درمانی بر کاهش اضطراب و تنش والدگری مادران دارای نوزاد نارس انجام شد. روش پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی با استفاده از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر، مادران دارای نوزاد نارس مراجعه کننده به بیمارستان پارسیان شهر تهران بودند. پس از انجام مصاحبه بالینی، از بین کلیه مادرانی که شرایط ورود به تحقیق را داشتند، 03 نفر به روش نمونه گیری داوطلبانه انتخاب شدند و به روش جایگزینی تصادفی در دو گروه 51 نفره آزمایش و گواه جایگزین شدند. برای گردآوری دادهها از پرسش نامه اضطراب بک و پرسشنامه تنش والدگری استفاده شد که در دو مرحله پیشآزمون و پسآزمون بر روی شرکت کنندگان تحقیق اجرا گردید. افراد گروه آزمایش 8 جلسه مثبت درمانی به صورت فردی دریافت کردند و گروه گواه هم گونه مداخله ای رادریافت نکرد. پس از پایان دوره (پایان جلسه هشتم)، بر روی اعضای هر دو گروه پسآزمون اجرا شد. برای تحلیل داده ها، از روشهای آمار توصیفی و در قسمت آمار استنباطی از آزمون تحلی کوواریانس استفاده شد. نتایج نشان داد که بین میزان اضطراب و تنش والدگری گروه آزمایش و گروه گواه التلاف معنیداری وجود داشت، به عبارتی اضطراب و تنش والدگری گروه آزمایش نسبت به گروه گواه در پایان جلسات درمانی کاهش یافته بود. بنابراین میتوان گفت که مثبت درمانی بر کاهش اضطراب و تنش والدگری مادران دارای نوزاد نارس مؤثر بود.

کلمات کلیدی:

اضطراب، تنش والدگری، نوزاد نارس، مثبت درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/556013>

